

- 5) Ska uttrycket "varigenom dessa får en konkurrensnackdel" i artikel 102[.2] c FEUF tolkas så, att det innebär ett krav på att den fördel som diskrimineringen ger upphov till i sin tur ska motsvara en viss minsta skillnad mellan de genomsnittliga kostnader som konkurrenterna har haft för den aktuella grossisttjänsten?
- 6) Kan uttrycket "varigenom dessa får en konkurrensnackdel" i artikel 102[.2] c FEUF tolkas så, att det innebär ett krav på att den fördel som diskrimineringen ger upphov till i sin tur ska motsvara, med avseende på den aktuella marknaden och tjänsten, högre värden än de som angetts i ... tabellerna 5, 6 och 7, vid bedömningen av huruvida beteendet är förbjudet?
- 7) För det fall att någon av frågorna 4–6 ska besvaras jakande, hur ska då den nedre gränsen för nackdelen i fråga om kostnadsstrukturen eller i fråga om de genomsnittliga kostnaderna för de konkurrerande företagen i återförsäljningsledet bestämmas?
- 8) När den nedre gränsen har bestämts, innebär den omständigheten att denna inte är uppnådd för vart och ett av de aktuella åren att man kan underlåta att tillämpa den i domen Clearstream fastslagna presumtionen att "när ett företag som har ett faktiskt monopol på marknaden i föregående led tillämpar olika priser för likvärdiga tjänster gentemot en handelspartner och detta pågår utan avbrott under fem år, måste detta ha gett upphov till en konkurrensnackdel för nämnda handelspartner"? ⁽³⁾

⁽¹⁾ C-95/04 P, EU:C:2007:166

⁽²⁾ T-301/04, EU:T:2009:317

⁽³⁾ Punkterna 194 och 195.

Talan väckt den 12 oktober 2016 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen

(Mål C-526/16)

(2017/C 014/27)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Owsiany-Hornung och C. Zadra)

Svarande: Republiken Polen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Polen har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 2.1, 4.2 och 4.3 i direktiv 2011/92 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, ⁽¹⁾ jämfört med bilagorna II och III till detta direktiv, genom att – med undantag för borring i vattentäkter, områden med skyddade sötvattenförekomster och naturskyddsområden i form av nationalparker, naturreservat, landskapsparker och Natura 2000-områden och sådana områdens yttre skyddszoner, där man ska pröva nödvändigheten av miljökonsekvensbedömningar vid borring på ett djup från och med 1 000 meter – undanta projekt där man medelst borring letar efter eller undersöker mineralfyndigheter ner till ett djup på 5 000 meter från förfarandet för prövning av nödvändigheten av en miljökonsekvensbedömning, i det att det för borrhningar utanför vattentäkter, områden med skyddade sötvattenförekomster och olika anförda naturskyddsområden jämte i sådana områdens yttre skyddszoner fastställts ett för förfarandet föreskrivet gränsvärde, varvid man inte beaktar alla väsentliga urvalskriterier som anges i bilaga III till direktivet, och
- förplikta Republiken Polen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande att Republiken Polen har åsidosatt artiklarna 2.1, 4.2 och 4.3 i direktiv 2011/91, jämfört med bilagorna II och III till direktivet.

Enligt artikel 2.1 i direktiv 2011/92 ska medlemsstaterna "vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att projekt som kan antas medför en betydande miljöpåverkan bland annat på grund av deras art, storlek eller lokalisering blir föremål för krav på tillstånd och en bedömning av deras påverkan innan tillstånd ges".

Enligt artikel 4.2 i direktiv 2011/92 ska medlemsstaterna, i varje enskilt fall eller utifrån av medlemsstaterna fastställda gränsvärden eller kriterier (det vill säga inom ramen för en "screening"), avgöra om projekt som omfattas av bilaga II till direktivet ska bli föremål för en miljökonsekvensbedömning.

Enligt artikel 4.3 i direktiv 2011/92 ska, vid granskning från fall till fall eller fastställande av gränsvärden eller kriterier för "screening", "de relevanta urvalskriterier som fastställs i bilaga III beaktas".

Borrning där man letar efter och undersöker mineralfyndigheter omfattas av bilaga II till direktiv 2011/92 då det rör sig om "djupborrning" i den mening som avses i punkt 2 d i bilagan.

Detta är fråga om projekt, beträffande vilka det utifrån en helhetsbedömning inte går att säga att de inte har någon betydande miljöpåverkan.

Medlemsstaterna ska se till att dessa projekt underkastas en "screening", med beaktande av de väsentliga kriterier som anges i bilaga III till direktiv 2011/92.

De nationella bestämmelser som införlivar direktiv 2011/92 med den polska rättsordningen, utesluter emellertid projekt där man medelst borrning letar efter eller undersöker mineralfyndigheter ner till ett djup på 5 000 meter från "screening"-förfarandet (dock med undantag för borrning i så kallat känsliga områden, det vill säga i vattentäkter, områden med skyddade sötvattenförekomster och naturskyddsområden i form av nationalparker, naturreservat, landskapsparker och Natura 2000-områden och sådana områdens yttre skyddszoner, där "screening"-förfarandet ska tillämpas vid borrning på ett djup från och med 1 000 meter).

Detta innebär att den övervägande delen av de borrningar, där man letar efter eller undersöker mineralfyndigheter, som vidtas utanför de "känsliga områdena" undantas från "screening"-förfarandet.

Att dessa borrningar undantas på detta sätt, utan att man beaktar de i bilaga III till direktiv 2011/92 angivna väsentliga kriterierna, utgör enligt kommissionen ett åsidosättande av artiklarna 2.1, 4.2 och 4.3 i direktiv 2011/92, jämfört med bilagorna II och III till direktivet.

(¹) EUT L 26, 2011, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av des Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 14 oktober 2016 – Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz

(Mål C-527/16)

(2017/C 014/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof